

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ;

Ἡ 20ῆ Φεβρουαρίου θὰ παραμείνη μία ἱστορική ἡμερομηνία ; Τινὲς τὸ σκέπτονται καὶ πολλοὶ ἐφημερίδες τὸ ἐπιβεβαίουν.

Τῷ ὄντι κατὰ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1957 οἱ ἑξ̄ πρωθυπουργοὶ τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ε.Α.Χ. συνεφώνησαν ὀριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προσεταιρισμοῦ εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν τῶν Ὑπερποντίων Κτήσεων αἰτινες ἐξακτῶνται ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη. Ἐπὶ πλεόν δὲ ὀριστικῶς διεκανόνισαν τὰς διατυπώσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς ταύτης, διατυπώσεις ἀποδεκτὰς διὰ μίαν ἀρχικὴν περίοδον πέντε ἐτῶν.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς Συνθήκης ἐπὶ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν ἕως τοὺς Παρισίους, ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τῆς ἐπιτευχθείσης συμφωνίας καί, διατὶ νὰ ἀποκρυθῇ ; ὀλίγοι εἶναι ἑξ̄ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον ὅτι οἱ «Ἐξ̄» θὰ ἤρχοντο τελικῶς εἰς συμφωνίαν διὰ τὴν κατάστρωσιν τῶν βάσεων συνεργασίας μεταξὺ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Δέον ὅπως ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς εἰς τοὺς πρωταγωνιστὰς τῆς ἐπιτυχίας ταύτης, οἱ ὁποῖοι ἀπέδειξαν ὅτι ὅταν τὰ προβλήματα θίγονται ἐντὸς πνεύματος ἀληθῶς εὐρωπαϊκοῦ, ἡ λύσις των τυγχάνει πάντοτε δυνατὴ.

Ἡ ἀπόφασις τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου ἐνέχει πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν σημασίαν. Πολιτικὴν σημασίαν διότι διὰ τὴν ἀπόφασίν των οἱ ἑξ̄ ἀρχηγοὶ τῶν κυβερνήσεών μας ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ Εὐρώπη μὲν ἔστιν εἶναι δέλεαρ ὁμοίως ὡς ἡ Γαλλία μόνη, ἡ Ἀγγλία μόνη καὶ τὸ Λουξεμβούργον μόνον. Οἰκονομικὴν σημασίαν, διότι, μολονότι διστακτικὴ, ἡ κοινὴ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐπενδύσεις τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν εἶναι ἡ πρώτη ἐκδήλωσις μιᾶς ἀληθοῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης. Ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ἐκεῖνη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, τῆς πάλης ἐναντίον τῆς ἀθλιότητος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῶν ὑποαναπτύκτων χωρῶν. Πολιτικὴ ἦτις μόνον ἐν τῇ παράδῳ τοῦ χρόνου, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὄλων.

Εἶναι ἐν τούτοις ἀναγκαῖον νὰ ὑπογραμμίσωμεν ὅτι ὁ προσεταιρισμὸς τῶν Ὑ.Κ. (Ὑπερποντίων Κτήσεων) εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν εἶναι ὡς ἐλέχθη ἤδη παρὰ τινων, ἡ δημιουργία Εὐρωπαϊκῆς, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ πρῶτον ὄχημα πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Διότι ἡ πραγματοποίησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς προϋποθέτει τὴν δημιουργίαν προηγουμένου ὅπερ οὐδεὶς τῆς ἀριστερᾶς, οὐδεὶς σοσιαλιστῆς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ : ἐλευθέραν εἰσδοχὴν αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων, διὰ τῶν κλασικῶν μέσων τὰ ὁποῖα τὸ δίκαιον θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν λαῶν, ἵνα ἐγκαίρως λάβουν ἀπόφασιν δεσμεύουσαν τὸ μέλλον τους.

Μόνον τότε θὰ γεννηθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ὑπὸ μορφήν κοινότητος ἴσων λαῶν, ἡνωμένων χάριν τῆς εὐτυχίας των.